ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΣΤ΄ 2 ΙΟΥΝΙΟΥ 1928 ΑΡΙΘ 22

ΝΟΜΟΣ 3533*

Περὶ τοῦ ἐπιδόματος τῶν Μητροπολιτῶν τῶν Νέων Χωρῶν καὶ συμμετοχῆς αὐτῶν ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου καὶ τῷ Ἐποπτικῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐκκλησ. Ἐκπαιδεύσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 1

Ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰς Νέας Χώρας ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1928 ὡς πρὸς τὸ ἐπίδομα τὸ ἄρθρ. 35 τοῦ Καταστατικοῦ νόμου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923, τοῦ ἐπιδόματος τοῦ Μητροπολίτου καὶ Ἐπισκόπων Κρήτης, ὡς καὶ τοῦ Μητροπολίτου Σάμου, καταβαλλομένου, ὡς καὶ νῦν, ἐκ τοῦ Ταμείου τῶν ἐν Κρήτῃ καὶ Σάμῳ Ἱερῶν Μονῶν.

Ἐπίσης ἐπεκτείνεται εἰς τὰς Νέας Χώρας καὶ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ αὐτοῦ Καταστατικοῦ νόμου ὡς πρὸς τὴν περίθαλψιν, καταβαλλομένην παρὰ τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου, καὶ τοὺς λόγους τῶν παραιτουμένων ἢ ὁπωσδήποτε ἀποχωρούντων Ἀρχιερέων τῶν Νέων Χωρῶν. Ἅπασα ἡ προδικασία τῶν ἐδαφίων 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 20 διενεργεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων, ὅστις τὸ πόρισμα διαπέμπει εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὅπερ κρίνει περὶ τοῦ ἀποδεκτοῦ ἢ μὴ τῆς παραιτήσεως.

Ἄρθρον 2.

Τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Ν. Δ. κλπ.» Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, καθισταμένου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἑνδεκαμελοῦς, συμμετέχουσι καὶ δύο τῶν Μητροπολιτῶν τῶν Ν. Χωρῶν, καλούμενοι κατὰ τὸ ἐν χρήσει Συνταγμάτιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἡ θητεία τούτων εἶνε ἐτησία, παραμένοντες δὲ ἐν Ἀθήναις λαμβάνουσι τὸ διὰ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καθωρισμένον ἐπίδομα.

Ἄρθρον 3.

Ὁ κατὰ τὸ Συνταγμάτιον πρῶτος τῶν ἀνωτέρω δύο Μητροπολιτῶν μετέχει ὡς τακτικὸν μέλος καὶ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὁπωσδήποτε δὲ κωλυόμενος, ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ δευτέρου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἀπριλίου 1928

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸς
Θ. Νικολούδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1928.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Θ. Τουρκοβασίλης

*) Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως, φύλλ. 78, 8 Μαΐου 1928

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ

Ε΄.

ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Οἱ ἐν προηγουμένοις ἄρθροις ἐκτεθέντες ἐκκλησιαστικοὶ ὀργανισμοί, ὀφειλόμενοι εἰς τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν ἑνὸς Ἱεράρχου, πιστεύοντος εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐκ τῶν πρώτων τῆς ποιμαντορίας ἔργων του ὁρίσαντος τὴν συνέχισιν τῆς παραδόσεως, καθ' ἣν ἡ Ἐκκλησία ἀπετέλει τὸ κέντρον τῆς προστασίας τῆς κοινωνικῆς εὐεστοῦς, οἱ ὀργανισμοί, λέγομεν, οὗτοι βεβαίως δὲν δύνανται ν' ἀνταποκριθῶσι κατὰ πάντα εἰς τὰ μεγάλα προβλήματα, ἅτινα ἐγείρει πρὸ τοῦ μελετῶντος τὰς ἀνάγκας τῆς συγχρόνου κοινωνίας ἡ δυσπραγία ἢ μεταπολεμική· ἀλλὰ τὸ σημεῖον τοῦτο οὐδόλως μὲν μειοῖ τὴν ἀξίαν τῆς ἐν αὐτοῖς συντελουμένης ἀόκνου ἐργασίας,

ἥτις πρὸ παντὸς παρέχει πρότυπα διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ μιμηθῶσιν, ἀποτελεῖ δὲ συγχρόνως ἀπόδειξιν τρανωτάτην τοῦ πῶς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος δύνανται πολλάκις σπουδαῖα ἔργα νὰ παραχθῶσιν, ὅταν ἰδίως ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ δίδουσα τὴν ὤθησιν πρὸς αὐτὰ καὶ ἡ ἐπικαλουμένη τοῦ πληρώματος Αὐτῆς τὸ ἐνδιαφέρον. Πρὸ ὀλίγου ἀκόμη, μετὰ χαρᾶς ἐπληροφορήθημεν μίαν νέαν καὶ ἄγνωστον ἐπιτυχίαν τῆς φιλανθρωπικῆς τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν τακτικῆς. Περὶ τὰ τριάκοντα παιδία ἀμφοτέρων τῶν φύλων συνέλεξεν ἐκ τῶν ὁδῶν τοῦ Πειραιῶς καὶ συνέπηξε τὸν μαθητικὸν κόσμον τοῦ Σχολείου, τὸ ὁποῖον εἶχε σκεφθῆ νὰ ἱδρύσῃ εἰς τὸ Κερατσίνι ἐπ' ὀνόματι τοῦ «Ἁγίου Γεωργίου», ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐνοίκιον ἐδόθη παρὰ τοῦ ναοῦ Ἁγ. Γεωργίου, διαθέτων ὡς μόνους πόρους τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ τὴν προσωπικήν του ἐπιχορήγησιν πρὸς μισθοδότησιν τοῦ προσωπικοῦ. Τὸ σχολεῖον διευθυνόμενον ὑπὸ ζηλωτοῦ κληρικοῦ ἐντὸς διετίας ἀπέκτησε τοὺς δωρητάς του. καὶ διαμορφοῦται ἤδη εἰς «Ὀρφανοτροφεῖον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου», τὸ ὁποῖον ἀπέκτησε μάλιστα καὶ ἴδιον ναὸν δωρηθέντα ὑπὸ εὐσεβοῦς οἰκογενείας, πρόκειται δ' ἐντὸς ὀλίγου ν' ἀποκτήσῃ καὶ ἴδιον κτίριον διὰ τὴν ἐγκατάστασίν του διὰ τῆς δωρεᾶς φιλανθρώπου κυρίας, ἥτις ἀνέλαβε νὰ χορηγήσῃ πρὸς τοῦτο τὰ ἀπαιτούμενα χρηματικὰ μέσα.

Ἀναμφιβόλως ἀνάλογος ἐκκλησιαστικὴ κίνησις ὑπάρχει καὶ ἐν πολλαῖς ἐπαρχίαις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἔνθα σπουδαῖοι καταβάλλονται ἀγῶνες διὰ ν' ἀποτελῇ ἡ Ἐκκλησία τὴν πρωτοπορείαν τῆς προόδου καὶ νὰ δίδῃ ὤθησιν πρὸς ὅ,τι καλὸν καὶ ἀγαθόν, αἱ πληροφορίαι δέ, ἃς κατὰ καιροὺς λαμβάνομεν καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν παρέχουσιν ἱκανὸν ὑλικὸν διὰ τὴν εἰδικωτέραν ἐν καιρῷ καὶ τούτου ἐξέτασιν.

Ὁμιλήσαντες ὅμως περὶ τῶν ἀγαθοεργῶν τῆς Ἐκκλησίας ἔν τε Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ ἱδρυμάτων, καθῆκον θεωροῦμεν ν' ἀναφέρωμεν ὅτι ταῦτα ἀνταποκρίνονται εἰς γενικὴν τῆς Ἑλληνικῆς Ἱεραρχίας ἐπιθυμίαν ὅπως ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διαδραματίσῃ τὸν σπουδαιότερον ρόλον ἐν τῇ ποδηγετήσει τῆς μόλις τώρα συνερχομένης ἐκ τῶν καταστροφῶν Πατρίδος, μηδόλως ἀγνοοῦσα τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς συνθήκας τοῦ σημερινοῦ βίου. Καὶ ἐὰν ἀκόμη δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐμφανισθῇ παρ' ἡμῖν κίνησις ἀνάλογος εἰς ὄγκον πρὸς ὅ,τι ἐν ἄλλαις χώραις ἀπὸ τῆς ἐπόψεως ταύτης συντελεῖται, τοῦτο ἀσφαλῶς ὀφείλεται καὶ εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι παρενοήθη πολλάκις καὶ παρανοεῖται καὶ παρ' ἡμῖν τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις, ἐπὶ πλέον, διαβιοῖ ἐνταῦθα ὑπὸ ὅλως ἰδιαιτέρους ὅρους καὶ ἔχει ν' ἀντιμετωπίσῃ ὅλως ἰδιαίτερα προβλήματα, ἅτινα κάλλιον ἡμῶν γνωρίζουσιν οἱ ἀπὸ συστήματος σχεδὸν παρεμβάλλοντες προσκόμματα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς Της.

Τὰς στενοχώρους ταύτας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν συνθήκας παραγνωρίζοντές τινες ἐμφανίζουσιν Αὐτὴν ὁτὲ μὲν ἀδιαφοροῦσαν διὰ τὴν δυσπραγίαν τοῦ λαοῦ, ὁτὲ δὲ μηδένα ὑψηλότερον προορισμὸν ἐκπληροῦσαν. Ἀλλ' εἶναι ἀναντίρρητον ὅτι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ αἱ δυνάμεις ὑπάρχουσι καὶ ἀρκεῖ νὰ δοθῇ ἡ πρώτη εὐκαιρία διὰ νὰ ἐκκολαφθῶσιν εἰς ἔργα θαυμαστὰ καὶ ὅσον καὶ ἂν δὲν δύνανται περὶ τούτου οἱ ἀντίπαλοι τῆς Ἐκκλησίας νὰ πεισθῶσι, γνωρίζουσιν ὅμως τὴν ἀλήθειαν ταύτην τὰ πιστὰ Αὐτῆς τέκνα καὶ καθῆκον ἐπιτακτικὸν ἔχουσι διὰ τῶν ἔργων ν' ἀπαντήσωσιν εἰς τὰς ἐπικρίσεις. Εὐτυχῶς ὅτι ἡ σημαία τῆς δράσεως ἔχει ἤδη ὑψωθῇ καὶ δὲν ἐλλείπουσιν οἱ ἐθελονταί, οἵτινες τάσσονται ὑπὸ τὰς πτυχάς της, διότι δὲν πρόκειται ἁπλῶς περὶ τῶν μεμονωμένων ἔργων μιᾶς οἱασδήποτε ἐντετοπισμένης φιλανθρωπίας, ἀλλὰ περὶ κινήσεως γενικωτέρας βαθμηδὸν ὀργανουμένης καὶ ἀνταποκρινομένης εἰς γενικωτέραν κοινωνικὴν πολιτικὴν τῆς Ἐκκλησίας.

Δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀδιαφορεῖ διὰ τὰς πασχούσας μάζας τοῦ λαοῦ, ἢ ὅτι δὲν εἶναι ἱκανὴ ν' ἀνταποκριθῇ καὶ αὐτὴ εἰς τὰς ἐπικλήσεις τῆς δυστυχίας. Ἀλλὰ ἔχει ἀνάγκην ἡ Ἐκκλησία ἡ Ἑλληνικὴ νὰ περισυλλέξῃ καὶ νὰ ὀργανώσῃ τὰς δυνάμεις της καὶ πρὸ παντὸς νὰ παύσῃ ἀμυνομένη κατ' ἐκείνων, παρ' ὧν μόνων ὑποστήριξιν ἔπρεπε ν' ἀναμένῃ. Μνημειώδης θὰ παραμένῃ ἡ ἱστορικὴ πράγματι ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἣν αὕτη ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐργάτας τῇ 10 Ἀπριλίου 1925, σαφῶς διαγράφουσα τὴν ἀπέναντι τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου στάσιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ ἀποτελεῖ πράγματι ἔγγραφον ὑψίστης σπουδαιότητος διὰ τὴν σύγχρονον Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν. Δὲν παραγνωρίζει διόλου τὰς ἀνάγκας τοῦ πολλοῦ λαοῦ ἡ Ἐκκλησία, οὔτε ἐπιθυμεῖ νὰ παραμένῃ ἁπλοῦς θεατὴς τῶν δυστυχιῶν του, καθῆκον ὅμως ἔχει καὶ νὰ προλαμβάνῃ πᾶσαν ἀπὸ τῆς εὐθείας παρέκβασιν ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῆς πληρώσεως τῶν ἀναγκῶν τούτων. Ἡ «κοινωνικὴ πολιτικὴ» τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν ὑστερεῖ διόλου τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἀντιμετωπίζει τὸ κοινωνικὸν ζήτημα ἄλλη Ἐκκλησία ἀπὸ ἐπόψεως συστήματος καὶ θεωρίας· τὸ ἐλλεῖπον ὀφείλεται εἰς τὸ ὀλιγόχρονον διάστημα, ὅπερ χωρίζει τὴν γενεάν μας ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἡ Ἐκκλησία ἠδυνήθη ν' ἀπαλλαγῇ τῆς ἐκ τῶν ἐπιδρομέων συμφορᾶς· ἐὰν

δὲ ληφθῇ σοβαρῶς ὑπ' ὄψει καὶ τὸ τί κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους τῆς ἐθνικῆς δουλείας προσέφερεν, ὥς καὶ ἄλλοτε ὑπηνίχθημεν, ὥς προστάτις τοῦ δυναστευομένου λαοῦ, αὐτὴ προκινδυνεύουσα καὶ προαγωνιζομένη, ὄχι μόνον δὲν δυνάμεθα νὰ μεμψιμοιρήσωμεν κατ' Αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ μετὰ θαυμασμοῦ ὑποχρεούμεθα νὰ ὑποκλιθῶμεν πρὸ τοῦ μεγαλείου, ὅπερ ἐγκλείει τῆς τουρκοκρατουμένης Ἑλλάδος ἡ ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία.

Γενομένου λόγου ἐσχάτως περὶ τῶν σχέσεων τῶν κοινωνικῶν ἀρχῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ πρὸς τὸ φασιστικὸν σύστημα καὶ πρὸς τὴν μαρξικὴν θεωρίαν, κατ' ἐπανάληψιν ἐτονίσθη ἡ διὰ τῶν παπικῶν ἐγκυκλίων συμβολὴ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἀπὸ χριστιανικῆς ἐπόψεως ἀντιμετώπισιν τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων, εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ζωηροτάτη παρατηρεῖται κίνησις μεταξὺ τοῦ κατολικοῦ κόσμου διὰ τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν χριστιανικῶν κοινωνικῶν ἀρχῶν, ὅπως ἐπίσης εἶναι γνωσταὶ αἱ ἐντεταμέναι προσπάθειαι πολλῶν Προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν ἐχουσῶν ὡς κύριον τῆς δράσεως αὐτῶν μέρος τὴν «κοινωνικὴν πολιτικήν». Οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ κατακρίνῃ τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν ὅτι δὲν ἐπικροτεῖ καὶ δὲν συμμερίζεται τὰς κινήσεις ταύτας, αἵτινες πρὸ παντὸς συγκεντροῦνται εἰς τὰς διεθνεῖς ὀργανώσεις «Ζωῆς καὶ Ἐργασίας», εἰς τὰς ὁποίας, παρὰ τὴν ἐπίμονον ἀποχὴν τοῦ Παπισμοῦ, ἐνεργότατα συνεργάζεται ἡ Ὀρθοδοξία. Οὐδὲ δικαιοῦταί τις ν' ἀγνοῇ ὅτι. μὴ δυνηθεῖσα ἕνεκα τῶν ἱστορικῶν περιπετειῶν δι' ὧν διῆλθεν ἡ Ἐκκλησία ἡ Ἑλληνικὴ νὰ συστηματοποιήσῃ ἀκόμη τὴν κοινωνικὴν Αὐτῆς δρᾶσιν εἰς ἀντιμετώπισιν τῶν συγχρόνων κοινωνικῶν ρευμάτων, ἀντιμετώπισεν ὅμως—ἐπαναλαμβάνομεν—ἐν τῷ παρελθόντι διὰ τοῦ αἵματος αὐτῆς ὅ,τι τοὺς χρόνους ἐκείνους ἀπησχόλησε τὰ τέκνα Της καί, μετέχουσα σήμερον τῆς γενικῆς πρὸς ἀνασύνταξιν τῶν δυνάμεων τῆς Χώρας προσπαθείας, ἔχει μὲν ἤδη καθορίσει κατὰ τὸν μᾶλλον ἐπίσημον τρόπον τὴν τακτικὴν Αὐτῆς, ἐπιλαμβάνεται δ' ἑκάστοτε τῶν εὐκαιριῶν διὰ νὰ θέσῃ εἰς πρᾶξιν ὅσα διεκήρυξεν ἐν τῇ θεωρίᾳ. Ὄχι δὲ μόνον ἴδια ἱδρύματα ἤρξατο—καθ' ὃν εἴδομεν τρόπον—ἀποκτῶσα πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν κοινωνικῶν Της σκοπῶν ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ ἐνεργεῖ καὶ προστατεύει τὰ πλεῖστα τῶν κοινωφελῶς ἐργαζομένων παρ' ἡμῖν ἱδρυμάτων, ἅτινα εὐτυχῶς πρὸς Αὐτὴν ἀποβλέπουσι πάντοτε ὡς πρὸς τὸν φαεινότερον φάρον τὸν μεταλαμπαδεύοντα εἰς τὸν παρόντα κόσμον τὸ ἀνέσπερον φῶς τῆς ὑπερκοσμίου ζωῆς.

Ὁ φάρος ὅμως ἔχει ἀνάγκην τῆς ὕλης, ἥτις θὰ καῇ πρὸς μετάδοσιν τοῦ ἐνθέου πυρὸς τῆς ἀγάπης. Εὐχηθῶμεν νὰ εὑρεθῶσι καρδίαι ὡς πλεῖσται, αἵτινες θὰ δώσωσιν ἑαυτὰς ἵν' ἀποτελέσωσι τὴν ὕλην ταύτην τὴν φωτιστικήν, καὶ εἶναι εὐτύχημα ὅτι καρδίαι τοιαῦται παρασκευάζονται καὶ μεταξὺ τῆς νεωτέρας γενεᾶς.

Ε. Γ. Μ.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΞ ΑΓΓΛΙΑΣ

Τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα ἐν Ἀγγλίᾳ—Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Οὐΐλιαμ Τζώϊνσον Χίκς καὶ τὸ Βιβλίον Προσευχῶν—Αἱ θρησκευτικαὶ πεποιθήσεις τοῦ κ. Μπώλντουϊν—Οἱ ὑπαίθριοι θρησκευτικοὶ ῥήτορες τοῦ Χάϊδ Πάρκ.—Μία Κυριακὴ ἐν Πορτσμούθῃ—Ὁ Στρατὸς τῆς Σωτηρίας—Κρίσις Ἄγγλου Ἀρχιεπισκόπου περὶ τῆς θρησκευτικότητος τοῦ Ἀγγλ. λαοῦ.

Ὁ ἡμερήσιος τύπος τοῦ Λονδίνου ἀνήγγειλε σήμερον ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Σὲρ Οὐΐλλιαμ Τζόϊνσον Χίκς, ὅστις σπουδαιότατον διεδραμάτισε πρόσωπον καθ' ὅλην τὴν κίνησιν τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Βιβλίου Προσευχῶν, ἔγραψε βιβλίον ἐπιγραφόγενον «Ἡ κρίσις τοῦ Βιβλίου προσευχῶν», ὅπερ πρόκειται νὰ ἴδῃ τὸ φῶς περὶ τὰ τέλη τοῦ τρέχοντος μηνός. Ἤδη δὲ κατέστη γνωστὸν καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου. Ὁ κ. Ὑπουργὸς πεπεισμένος ὀπαδὸς καὶ δὴ ἐκ τῶν κορυφαίων τῆς Προτεσταντικῆς μερίδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας προσπαθεῖ νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὸ βιβλίον του ὅλους τοὺς λόγους, οἵτινες ἐπιβάλλουν τὴν ἐκ νέου ἀπόρριψιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων τοῦ Βιβλίου Προσευχῶν. «Ἴσως θὰ φανῇ παράδοξον, εἶπεν εἰς ἀνταποκριτὴν ἐφημερίδος ἐκ τῶν σημαινουσῶν, ὅτι εἷς ὑπουργὸς ἔγραψε βιβλίον ἐπὶ θέματος, ὅπερ θὰ συζητηθῇ ταχέως ἐν τῇ Βουλῇ... τὸ γεγονὸς ὅμως εἶναι ὅτι γράφω ὄχι ὡς ὑπουργός, οὔτε μάλιστα ὡς μέλος τοῦ Κοινοβουλίου, ἀλλ' ἁπλῶς ὡς ἄνθρωπος ἐνδιαφερόμενος περὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὡς μέλος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συνελεύσεως».

Ἀνέφερα τὸ γεγονὸς οὐχὶ ἵνα συσχετίσω τοῦτο πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Βιβλίου Προσευχῶν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ὁποίου ἡ τύχη μέλλει νὰ κριθῇ ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς Ἰουνίου, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξάρω τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ ἀνώτατοι τοῦ Κράτους λειτουργοὶ ἐν Ἀγγλίᾳ δεικνύουν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν θρησκευτικὴν ζωὴν τοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποίου ἡγοῦνται. Παρ' ὅλας τὰς ἀντιθέσεις, αἵτινες χαρακτηρίζουν τὰς διαφόρους μερίδας τῆς ἐπισήμου Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας καὶ παρ' ὅλας τὰς δογματικὰς διαφοράς, τὰς ὁποίας συναντᾷ τις παρὰ ταῖς ποικιλωνύμοις θρησκευτικαῖς παραφυάσιν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἡ θρησκεία ἐξακολουθεῖ ν' ἀποτελῇ τὸν σπουδαιότερον παράγοντα τῆς ζωῆς τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ. Ὑπάρχουν δὲ πλεῖσται ἐνδείξεις καὶ σωρεία γεγονότων ἀδιαμφισβητήτων, ἅτινα τρανώτατα μαρτυροῦν ὅτι ὄντως θρησκεύεται ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς καὶ ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἡ καρδία φέρει βαθυτάτην καὶ

ἀνεξάλειπτον τὴν ἐπίδρασιν τῆς διδασκαλίας τοῦ Σωτῆρος.

Πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι εἰς τοῦτο συνετέλεσαν καὶ συντελοῦν οἱ ἡγέται τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἐνταῦθα παρίσταταί τις μάρτυς μερικῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐφαίνοντο ἀπίστευτα ἐκ πρώτης ὄψεως εἰς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν συνειθίσῃ νὰ βλέπουν καὶ ἀκούουν τοὺς περὶ τὴν πολιτικὴν σχολάζοντας ἐνδιαφερομένους περὶ τῆς θρησκείας γενικῶς καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτῶν ἰδιαιτέρως.

Ὁ σημερινὸς Πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας κ. Μπώλντουϊν περὶ τῆς ἠθικῆς ἀκεραιότητος, τοῦ ψυχικοῦ μεγαλείου καὶ τοῦ πυρπολοῦντος αὐτὸν πατριωτισμοῦ—διαρκοῦντος τοῦ πολέμου ἀνωνύμως προσέφερεν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς πατρίδος του 150 χιλ. λίρας ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ περιουσίας, τουθ' ὅπερ μόνον ἐφέτος ἐκ τυχαίου ὅλως περιστατικοῦ ἔγινε γνωστὸν — οὐδεὶς ἀπολύτως ἀμφιβάλλει καθ' ὅλην τὴν Βρεττανικὴν Ἐπικράτειαν, προσκληθεὶς πέρυσιν εἰς γεῦμα ὑπὸ τοῦ Σωματείου τῶν Ἄγγλων δημοσιογράφων, ἐξεφώνησε λόγον περὶ τῶν φιλολογικῶν του προτιμήσεων εἰπὼν μεταξὺ ἄλλων ὅτι ὡς ἔργον φιλολογικὸν καὶ οἰκοδομητικὸν συγχρόνως, ἐκτὸς τῆς Γραφῆς, ἀνέκαθεν προὐτίμησε τὸ «Ταξείδιον τοῦ προσκυνητοῦ» — ἔργον τὸ ὁποῖον ἐγράφη τῷ 1677 ὑπὸ τοῦ John Bunyan καὶ τὸ ὁποῖον περιγράφον τοὺς ἀγῶνας τοῦ χριστιανοῦ κατὰ τῆς ἁμαρτίας ἔχει τὴν μεγαλυτέραν διάδοσιν καθ' ὅλον τὸν κόσμον μετὰ τὴν Γραφὴν καὶ τὴν «Μίμησιν τοῦ Χριστοῦ».— Ὅταν κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους συνεζητήθη ἐν τῇ Βουλῇ τὸ νομοσχέδιον, δι' οὗ προὐτείνετο ἡ ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων γενομένη ἀναθεώρησις τοῦ Βιβλίου Προσευχῶν ὁ λόγος τοῦ κ. Μπώλντουιν, ὅστις εἶναι ἐκ τῶν ὑποστηρικτῶν τοῦ ἀναθεωρηθέντος Βιβλίου, ἐνεποίησε βαθυτάτην ἐντύπωσιν διὰ τὴν δύναμιν τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τὸ ζωηρότατον θρησκευτικὸν συναίσθημα, ὅπερ ἐχαρακτήριζεν αὐτὸν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. Ὁ αὐτὸς πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας προσκληθεὶς ἐφέτος, ὅπως παραστῇ εἰς τὴν ἐτησίαν Γεν. Συνέλευσιν τῆς Βιβλικῆς Ἑταιρείας, ὡμίλησε μετ' ἐνδιαφέροντος περὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἑταιρείας, διεπίστωσε μετὰ λύπης τὸ γεγονὸς τῆς μειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη κυκλοφορησασῶν Γραφῶν καὶ ἐποιήσατο ἔκκλησιν εἰς τὰ θρησκευτικὰ αἰσθήματα τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῆς συχνῆς μελέτης καὶ ἀδιαλείπτου ἀναγνώσεως τῆς Γραφῆς. Ἐννοεῖται ὅτι τοιαῦτα παραδείγματα ἀσκοῦν τεραστίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ λαοῦ, ὅστις καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς καὶ τοὺς αἰῶνας «φιλεῖ» κατὰ τὸν Θουκυδίδην «συνομοιοῦσθαι τοῖς ἄρχουσι». Πᾶς ἐπισκεπτόμενος τὸ Λονδῖνον δὲν εἶναι δυνατὸν εἰμὴ νὰ παρακολουθήσῃ μετ' ἐνδιαφέροντος ζωηροτάτου τὰς χιλιάδας τοῦ κόσμου, ὅστις καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, ἀπὸ τῆς 5 μ. μ. μέχρι τῆς 10 καὶ 11 πολλάκις, ἰδιαιτέρως δὲ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς συγκεντροῦται εἰς ἓν ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα πάρκα τοῦ Λονδίνου τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν ῥητόρων. Ἐκεῖ εἰς τὸ ὕπαιθρον αἱ δεκάδες χιλιάδες τῶν ἀκροατῶν χωρὶς νὰ σημειώσουν οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἐπεισόδιον, χωρὶς νὰ προξενήσουν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην στενοχωρίαν πρὸς ἀλλήλους, ὅλοι ὑποχωρητικοὶ καὶ πρὸς ὅλους ὑποχρεωτικοί, ἀκούουν ἕκαστος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ῥήτορος, τῆς προτιμήσεως καὶ τῶν θρησκευτικῶν του πεποιθήσεων. Ἐκεῖ θὰ ἴδῃ τις καὶ θὰ ἀκούσῃ ὁμιλοῦντας Ρωμαιοκαθολικούς, Ἀγγλοκαθολικούς, Προτεσταντίζοντας, Ἀναβαπτιστάς, Ἀμεταρρυθμίστους, καὶ ἀντιπροσώπους τοῦ Στρατοῦ τῆς Σωτηρίας τῆς τεραστίας ταύτης ὀργανώσεως, ἥτις ἔχει αὐξηθῇ καταπληκτικῶς καὶ πρωτοστατεῖ πάντοτε εἰς ἔργα κοινωνικῆς προνοίας. Οἱ ῥήτορες οὗτοι ὄχι μόνον ὁμιλοῦν ἐπὶ θεμάτων ὡρισμένων, ἀλλὰ καὶ λύουν τὰς ἀπορίας, τὰς ὁποίας πάντοτε ὑποβάλλουν οἱ ἐπὶ ὥρας ὁλοκλήρους μὲ ὑπομονὴν ἀξιοθαύμαστον παρακολουθοῦντες αὐτοὺς ἀκροαταί. Τοιουτοτρόπως τὸ Hyde Park ἔχει μεταβληθῇ εἰς λαϊκὴν Σχολήν, ἥτις δίδει τὰς στοιχειώδεις θρησκευτικὰς γνώσεις καὶ ἐνισχύει τὰς πεποιθήσεις τοῦ λαοῦ, ὅσον ἀφορᾷ ὅλα τὰ ζητήματα, ἅτινα συνδέονται μὲ τὴν θρησκευτικήν του πίστιν.

Τῇ δευτέρᾳ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν εὑρέθην ἐν Πορτσμούθῃ, ἥτις, ὡς γνωστόν, εἶναι ἡ σπουδαιοτέρα βάσις τῆς ναυπηγείας τῶν πολεμικῶν πλοίων τῆς Ἀγγλίας. Μετέβην ἵνα ἐξυπηρετήσω τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας καὶ δὴ μεταδώσω τὴν Θείαν Εὐχαριστίαν εἰς τοὺς 14 Ἕλληνα καὶ Ἑλληνίδας, οἵτινες ἐκεῖ εὑρίσκονται. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκκλησιαστικῆς διακονίας μου καὶ περὶ δυσμὰς ἡλίου περιῆλθον μετὰ τοῦ Ἄγγλου ἀξιωματικοῦ τοῦ ναυτικοῦ συνοδοῦ μου τὴν ὡραίαν πόλιν τῆς Πορτσμούθης. Δύο τινὰ ἐποίησαν ζωηροτάτην ἐπ' ἐμοῦ ἐντύπωσιν: Πρῶτον ἐπληροφορήθην ὅτι εἰς τὴν εὐρύχωρον αἴθουσαν τοῦ Δημαρχείου καθ' ἑκάστην Κυριακὴν καὶ περὶ ὥραν 7 δίδεται ἐκκλησιαστικὴ συναυλία συνοδευομένη ὑπὸ θείου κηρύγματος. Ἄνευ χρονοτριβῆς μετέβην. Καὶ εὑρέθην ἐνώπιον θεάματος, τὸ ὁποῖον ἐνέπλησέ με ὁμολογουμένως πνευματικῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, ἀλλὰ καὶ μετήνεγκέ με εἰς τὴν προσφιλῆ Ἑλλάδα, τῆς ὁποίας τὸν εὐσεβῆ λαὸν τόσον ἀδικοῦν οἱ ἰθύνοντες αὐτόν! Ἡ αἴθουσα τριπλασία τῆς τοῦ «Παρνασσοῦ» καὶ πολὺ ἀνωτέρα ἐκείνης κατὰ τὴν διακόσμησιν ἦτο κατάμεστος λαοῦ, ὅστις ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξέδρας Κληρικοῦ, τοῦ καὶ ῥήτορος, ἔψαλλε τὰ ἐκκλησιαστικὰ ᾄσματα, τὰ ὁποῖα εἶχον ὁρισθῇ δι' ἐκείνην τὴν ἑσπέραν. Ἡ ὅλη συναυλία διαρκέσασα περὶ τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἐπεσφραγίσθη διὰ τοῦ κηρύγματος, τὸ ὁποῖον παρηκολούθησαν πάντες. Τὸ δεύτερον γεγονός, ὅπερ, οὐκ ὀλίγην ἐντύπωσιν ἐνεποίησέ μοι ἦτο τὸ ἑξῆς: Εἰς διάφορα κέντρα τῆς πόλεως, ἰδιαζόντως δὲ ἐκεῖ ἔνθα ὑπῆρχε καπηλεῖον ἢ θέατρον ἢ κινηματογράφος, ὁμὰς ἀνδρῶν καὶ νεανίδων ἀνηκόντων εἰς τὸν Στρατὸν τῆς Σωτηρίας δι' ἐγχόρδων καὶ πνευστῶν μουσικῶν ὀργάνων ἐξετέλουν διαφόρους ὕμνους ἐκκλησιαστικοὺς σκοπὸν ἔχοντας νὰ προσελκύσωσιν ὅσῳ τὸ δυνατὸν περισσοτέρους ἀκροατάς. Μετὰ τοὺς ὕμνους ἐπηκολούθει κήρυγμα ἐμπνευσμένον, ζωντανόν, μὲ θέμα πάντοτε τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ἐγενόμην μάρτυς

τοῦ γεγονότος τούτου! ὅτι δ.λ.ν. ἡ θρησκευτικὴ κίνησις καὶ ἡ ἠθικοκοινωνικὴ δρᾶσις ἐδέσποζε πάσης ἄλλης ἐν τῇ εὐτυχεῖ ἐκείνῃ ἐπαρχιακῇ πόλει τῆς Ἀγγλίας. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ Στρατὸς τῆς Σωτηρίας μετὰ μείζονος ἐντάσεως ἐργάζεται ἐν Λονδίνῳ, ὅπου ἐνῷ προηγουμένως, καὶ δὴ κατὰ τὰ πρῶτα τῆς ἱδρύσεώς του ἔτη, περιεφρονεῖτο καὶ ἐχλευάζετο ὡς κίνησις μηδενὸς λόγου ἀξία, σήμερον ἀπολαύει ἐκτιμήσεως καὶ θαυμασμοῦ ἀμερίστου, καθόσον εἰς στιγμὰς κρισίμους θεομηνιῶν καὶ δυστυχημάτων γενικὸν ἐχόντων χαρακτῆρα ἀπέδειξεν ὅτι μετ' αὐτοθυσίας ὄντως ἐφαρμόζει τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος, εἰς τὴν ἐπικράτησιν τοῦ θείου θελήματος τοῦ Ὁποίου ὁλοψύχως ἔχει ἐπιδοθῇ.

Ὁ Ἄγγλος Ρωμαιοκαθολικὸς Ἀρχιεπίσκοπος Coodier εἰς βιβλίον του πρό τινος μόλις ἐκδοθὲν καὶ ἐπιγραφόμενον: Jesus Christ model of manhood γράφει προλογιζόμενος τὰ ἑξῆς: «Εἶναι εὐτύχημα, καὶ κἄτι περισσότερον ἀκόμη, ὅτι ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ σήμερον, τοὐλάχιστον, παρὰ τὰς φαντασιοπλήκτους τάσεις τινῶν, οἱ ἄνθρωποι γενικῶς εἶναι προσηλωμένοι εἰς τὴν πίστιν τῆς πραγματικότητος καὶ τῆς θειότητος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ... Ἡ Ἀγγλία εἶναι διῃρημένη εἰς πολλὰς ὁμολογίας Καθολικούς, Προτεστάντας, Ἀμεταρρυθμίστους καὶ οὐδεὶς οἶδεν εἰς πόσας ἄλλας, πλὴν πάντοτε ὑπάρχει συσσωμάτωσίς τις περὶ τὸ Ὄνομα, ὅπερ εὕρηται ὑπεράνω παντὸς ὀνόματος, πάντοτε ὑπάρχει προθυμία πρὸς κλίσιν τοῦ γόνατος ἐνώπιον Αὐτοῦ. Ἐνῷ εἰς ἄλλας χώρας ἡ ἱστορία ἔχει γίνῃ μάρτυς τοῦ σχηματισμοῦ παρατάξεων ὁλοκλήρων μὲ ἐχθρότητα ἀποφασιστικὴν κατὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ προθυμίαν ὅπως διεξαγάγωσιν ἀγῶνα πρὸς ἀνατροπὴν τῆς λατρείας Αὐτοῦ, μεταξὺ ἡμῶν δὲν ὑπῆρξαν παρὰ μεμονωμέναι φωναὶ κατὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ οὗτοι δὲν ἐγνώριζον τί ἔπραττον. Καὶ συνήθως οἱ τοιοῦτοι παρ' ἡμῖν ἀπήχουν τὰς γνώμας, αἵτινες ἠκούσθησαν εἰς ἄλλας χώρας. Μὲ ὅλας τὰς διαφοράς, μὲ ὅλην τὴν ἀδιαφορίαν μας ἡ Ἀγγλία πάντοτε ὑπῆρξε καὶ θὰ εἶναι οὐσιωδῶς χριστιανική. Καὶ αὐτὸς δὲ ἀκόμη ὁ Μοντερνισμός μας, προκειμένου λόγου περὶ τῆς πίστεως εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἀτενίζει ἑαυτὸν μετὰ ποιᾶς τινος ἀνησυχίας καὶ διστάζει νὰ ἐξαγάγῃ συμπεράσματα».

Παρέθεσα τοὺς λόγους τούτους τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Coodier ὡς ζωηρὰν καὶ ἀνάγλυφον ἐπιμαρτυρίαν τῶν ὑπ' ἐμοῦ γραφομένων περὶ τῆς θρησκευτικότητος τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ. Βεβαίως, μετὰ τὸν πόλεμον ἰδίως, τὸ ἠθικὸν κακὸν ἔχει αὐξηθῇ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ ὅπως καὶ εἰς τὰς ἄλλας χώρας, αὕτε δὲ ἡ αὐστηρότης τῶν ἠθῶν καὶ ἡ ἔντασις τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος διετήρησαν καὶ μετὰ τὸν πόλεμον τὴν δύναμιν καὶ ζωτικότητα ἣν εἶχον πρὸ αὐτοῦ. Παρὰ τὴν ἠθικὴν ὅμως καὶ θρησκευτικὴν ταύτην χαλαρότητα ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς θρησκεύεται κατὰ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν τρόπον καὶ ἐκδηλώνει τὴν θρησκευτικότητά του διὰ τῶν ὑπερόχων ἀτομικῶν καὶ κοινωνικῶν του ἀρετῶν. Εἰς τὴν διατήρησιν δὲ τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος αὐτοῦ σχετικῶς ἐντεταμένου συντελεῖ βεβαίως κατὰ πρῶτον καὶ σπουδαιότατον λόγον ὁ Ἀγγλικὸς Κλῆρος εἰς οἱανδήποτε ὁμολογίαν καὶ ἂν ἀνήκῃ, ὁ γλίσχρως μὲν μέχρις ἀπιστεύτου βαθμοῦ ἀμειβόμενος, ὡς θὰ δείξωμεν ἐν ἄλλῃ ἀνταποκρίσει πρὸς διάλυσιν προκαταλήψεων καὶ ἀναληθῶν γνωμῶν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, σημαντικὴν δὲ κοινωνικὴν δρᾶσιν ἔχων νὰ ἐπιδείξῃ, ἀλλὰ συντελοῦν καὶ οἱ πολιτικοὶ ἡγέται, οἵτινες ἅπαντες, γενικῶς, γνησίως καὶ εἰλικρινῶς θρησκεύονται, ἐκτελοῦν πιστῶς τὰ θρησκευτικὰ καθήκοντα αὐτῶν, χωρὶς νὰ φοβῶνται τὸ παράπαν, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς καθυστερημένοι καὶ ὀπισθοδρομικοί, καὶ δίδουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν πάντοτε τὴν πρωτεύουσαν καὶ διακεκριμένην θέσιν, ἥτις ἀνήκει εἰς αὐτήν.

Λονδῖνον, 19 Μαΐου 1928.

† Ὁ Μ. Ἀρχιμ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

	Ἡμερομηνία	Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἑωθινὰ	Ἦχοι
ΙΟΥΝΙΟΣ	3	Κυρ. Η΄ Πεντηκ.	Κυρ. Η΄ Πεντηκ.	—	—
	10	Κυρ Α΄ Ματθαίου	Κυρ. Α΄ ἁγ. Πάντ.	Α΄	πλ.δ΄
	17	Κυρ. Β΄ »	Κυρ Β΄	Β΄	α΄
	24	Προδρόμου	Προδρόμου	Γ΄	β΄

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Παρασυναγωγῆς ἀσύστατος δικαιολογία.

*Ὡς γνωστὸν ἐν Κάρλοβιτς τῆς Σερβίας ἐγκατασθέντες πρόσφυγές τινες ρῶσσοι Ἐπίσκοποι ὑπὸ τὸν πρώην Κιέβου Ἀντώνιον ἀντὶ νὰ ὑπαχθῶσιν ὑπὸ τὰς τοπικὰς ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχὰς τῆς Ὀρθοδόξου Σερβικῆς Ἐκκλησίας, ἵδρυσαν ἰδίαν «Ρωσικὴν Ὀρθόδοξον ὑπερόριον Ἐκκλησίαν», συγκροτοῦσι δὲ τακτικῶς ἀρχιερατικὰς Συνόδους καὶ λαμβάνουσιν ἀποφάσεις περὶ πάσης τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ὀρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ὡς περὶ ἰδίας Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας. Τελευταίως ἀφοῦ καθῄρεσαν διαφόρους ρώσσους Μητροπολίτας, μὴ ὑπακούοντας εἰς αὐτούς, διέκοψαν πᾶσαν σχέσιν καὶ πρὸς τὸν ἐν Μόσχᾳ Τοποτηρητὴν τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ρωσίας, κηρύξαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἀνεξαρτήτους. Πρό τινος χρόνου συνεκρότησαν νέαν Σύνοδον ἐν Κάρλοβιτς, πρὸς δικαιολογίαν δὲ τῆς παρασυναγωγῆς αὐτῶν ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ τῆς Σερβίας τὸ ἐπίσημον ὄργανον αὐτῶν «Ἐκκλησιαστικαὶ Εἰδήσεις» ἐσημείωσε «**Σύνοδος τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τοῦ Σινᾶ ἐν ἔτει 926 συνεκροτήθη ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας**». Ἡ εἴδησις εἶναι ἐντελῶς ἀβάσιμος, διότι οὐδέποτε ὑπῆρξεν Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία τοῦ Σινᾶ καὶ οὐδέποτε ἔσχεν ἡ Μονὴ τοῦ Σινᾶ πλέον τοῦ ἑνὸς Ἐπισκόπου καὶ Ἡγουμένου αὐτῆς, ἐνῷ ἡ συγκρότησις Συνόδου προϋποτίθησι τὴν ὕπαρξιν τριῶν τοὐλάχιστον Ἐπισκόπων. Κατὰ τοῦτο*

δὲν ὑπάρχει προηγούμενον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας, δυνάμενον νὰ δικαιολογήσῃ τὰς ἀντικανονικὰς ἐνεργείας τῶν ἐν Σερβίᾳ Ρώσσων Ἐπισκόπων.

Κόπος μάταιος,

Δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ ἀγορεύσῃ αὐτὸς ὁ πρόεδρος τῆς Γ' Διεθνοῦς ἐνώπιον τῶν συλλόγων τῆς κομμουνιστικῆς νεολαίας ἐν Ρωσίᾳ διὰ νὰ γνωσθῇ εἰς τὸν κόσμον ποῖοι εἶνε οἱ ἐσωτερικοὶ ἐχθροὶ τοῦ μπολσεβισμοῦ. Ἀλλὰ καὶ οὐδὲ μία ἐν τῷ κόσμῳ ῥητορική, καὶ αὐτὴ ἔτι ἡ τοῦ Μπουχάρην, θὰ ἰσχύσῃ νὰ ἐξοντώσῃ τὴν ἑξάδα τῶν ἐχθρῶν τούτων, διὰ νὰ προοδεύσῃ κατόπιν ἀνενόχλητος ὁ κομμουνισμὸς εἰς τὴν διεθνῆ κονίστραν. Διότι οὔτε ὁ ρῶσος χωρικὸς θὰ παύσῃ νὰ ἐσοδεύῃ διὰ νὰ ἀποκτᾷ ὁλονὲν περισσότερα, οὔτε τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ συμπνιγῇ, οὔτε ὁ ἐθνικισμὸς θὰ ἐξαλειφθῇ, οὔτε ὁ ἀντισημιτισμὸς θὰ κοιμηθῇ, ἐφ' ὅσον εἶνε γνωστὴ πολλῶν ἑβραίων ἡ δρᾶσις πρὸς ἐπικράτησιν τοῦ κομμουνισμοῦ, οὔτε θὰ δεχθοῦν ποτε οἱ κομμουνισταὶ νὰ μὴ ἁρπάζουν, νὰ μὴ πλουτοῦν καὶ νὰ μὴ διασκεδάζουν, καί, τέλος, οὐδ' ὁ ἀλκοολισμὸς θὰ παύσῃ νὰ λυμαίνεται τὴν Ρωσίαν, κἂν ἀπὸ μοναρχικῆς μετεβλήθη εἰς προλεταριακὴν δικτατορίαν. Εἶνε βεβαίως ἔργον πολλῆς εἰλικρινείας ἡ αὐθομολογία τῶν λυμαινομένων τὸν σοβετισμὸν δεινῶν κακῶν, ἀλλὰ πρὶν ἢ τὰ ἐξαγγείλῃ ὁ Μπουχάρην, ὁ κόσμος τὰ ἔβλεπε καὶ τὰ ἐγνώριζε καὶ τὰ παρακολουθεῖ, ἐξαιρέσει ἐκείνων, οἵτινες, ἐθελοτυφλοῦντες ἀκόμη, ὀνειρεύονται ἀνυπάρκτους ἐν τῷ μπολσεβισμῷ παραδείσους. Ὅτι λοιπὸν τὸ τρομερὸν αὐτὸ καθεστὼς κλονίζεται, εἶνε γνωστὸν πρὸ πολλοῦ. Τὸ μόνον λυπηρὸν εἶνε ὁ ἀνεπανόρθωτος ὄλεθρος, τὸν ὁποῖον ἐπήνεγκε καὶ ἐπιφέρει ἀκόμη εἰς ἑκατομμύρια ψυχάς.

Προσοχή !

Τὸ πρό τινων ἡμερῶν συγκροτηθὲν ἐνταῦθα Δ' Πανελλαδικὸν Συνέδριον ἔλαβεν ἀπόφασιν νὰ ἀποκλείσῃ τῶν ἐργασιῶν του τοὺς ἐκ τῶν ἐργατῶν κομμουνιστάς, τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο ἐκρίθη ὑπὸ τῆς συντηρητικωτέρας δημοσίας γνώμης ὡς εὐοίωνος τροπὴ τῆς πλειονότητος τῶν ἐργατῶν πρὸς τὰ δεξιώτερα καὶ τάσις ὑγιὴς πρὸς ἐμμονὴν αὐτῶν εἰς τὴν νηφαλιότητα, τὴν λογικὴν καὶ τὴν ὀρθὴν πραγματικότητα. Τοῦτο βεβαίως θὰ ἦτο πολὺ εὐχάριστον, πρῶτοι δὲ ἡμεῖς θὰ ἐσπεύδομεν νὰ ἐξάρωμεν τὸ γεγονός. Ὑπάρχουν ὅμως δεδομένα τινά, εἰς τὰ ὁποῖα καθῆκον θεωροῦμεν νὰ ἐφελκύσωμεν τὴν προσοχὴν τόσον τῶν ἐργατῶν, ὅσον καὶ τῆς λοιπῆς κοινωνίας. Διότι αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἐμφανιζόμενοι ὡς νηφαλιώτεροι καὶ ὀρθοφρονοῦντες ἐργάται ἔσπευσαν νὰ δηλώσωσιν ὅτι ἀπέκλεισαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου τὴν κομμουνιστικὴν μειονότητα ὄχι ὡς κομμουνιστάς, ὄχι ὡς ἀντιπροσώπους τῶν (κομμουνιστικῶν) ὀργανώσεών των, «ἀλλ' ὡς ταραξίας», ὡς «παρεμβάλλοντας ἐμπόδια εἰς τὴν κανονικὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν» κατὰ συμμόρφωσιν πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Ἔτι πλέον. Ἐν τῇ ἀποφάσει του τὸ ἐν λόγῳ συνέδριον ἐδήλωσεν ὅτι καὶ ἡ ἀντιπροσωπευομένη ἐν αὐτῷ ἐργατικὴ τάξις βάσιν τῆς πολιτείας καὶ τῆς δράσεώς της ἔχει «τὴν πάλην τῶν τάξεων». Ἐντεῦθεν προκύπτει, ὅτι ἢ ἀπατῶσιν οἱ ἐργάται οὗτοι ἐμφανίζοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σκοποῦ ὡς ἀποτελοῦντας τάχα τὴν ὑγιᾶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργατῶν μερίδα, ἢ εἶνε ἀπάτης θύματα, ὁπότε εἶνε ἀνάγκη νὰ διαφωτισθοῦν. Καθ' ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων ἀπαιτεῖται προσοχὴ καὶ τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν μὴ ἐργατῶν.

Μόνον ἡμεῖς.

Οἱ «Times» τοῦ Λονδίνου ἐν ἄρθρῳ των περὶ Κύπρου δημοσιευθὲν ἐπ' ἐσχάτων ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἐθνικῶν ἐκδηλώσεων, σημειοῦν μετὰ πικρίας ὅτι πάντοτε εἰς τὰς τοιαύτας ἐκδηλώσεις πρωτοστατεῖ ἡ Ἐκκλησία, πρᾶγμα, ὅπερ, ἀπὸ πολλοῦ γνωστόν, «δὲν δύναται ἐν τούτοις νὰ ἐννοήσῃ ἡ βρεττανικὴ ἀντίληψις, μολονότι δὲν ἀντιτίθενται πρὸς τὴν βαλκανικὴν ἀντίληψιν». Ὁσονδήποτε κἂν τοῦτο, ἤτοι τὸ ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Ἐκκλησία καὶ ὁ ἑλληνικὸς κλῆρος πρωτοστατεῖ ἀνέκαθεν εἰς τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν ζητήματα, ἦνε ἀκατανόητον εἰς τοὺς Ἄγγλους ἀπὸ γενικωτέρας ἐπόψεως καὶ δυσάρεστον ἀπὸ τῆς μερικωτέρας—τῆς Κυπριακῆς—, οἱ Ἄγγλοι τὸ γνωρίζουν ἀπὸ μακροῦ ὡς γεγονός, καὶ τὸ σημειοῦν. Μόνον «ἡμεῖς», ἀφοῦ τὸ ἐξεμεταλλεύθημεν μέχρι πρό τινος ὡς γεγονός, τώρα τὸ λησμονοῦμεν, δι' αὐτὸ ὄχι ἁπλῶς ἀδιαφοροῦμεν πρὸς τὴν σώτειρα τοῦ Γένους Ἐκκλησίαν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ προσπαθοῦμεν νὰ ὑποσκάψωμεν τὸ βάθρον ἐφ' οὗ εἶνε ἀνάγκη νὰ ἵσταται, ἀφαιροῦντες τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεώς της. Οἱ Ἄγγλοι ἀγνοοῦν τὴν ἱστορίαν μας, καὶ ἀποροῦν· ἡμεῖς τὴν γνωρίζομεν, καὶ τὴν σχίζομεν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ Ἀναθεωρητικὸν Δικαστήριον, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν Συνοδικῶν μελῶν καὶ ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Τιμοθέου, Ἄρτης Σπυρίδωνος, Φθιώτιδος Ἰακώβου, Τρίκκης καὶ Σταγῶν Πολυκάρπου, Γυθείου καὶ Οἰτύλου Διονυσίου καὶ Ἀργολίδος Ἱεροθέου συνῆλθεν εἰς συνεδρίας

τὴν Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν τῆς ἑβδομάδος ταύτης, θὰ συνεχίσῃ δὲ τὰς ἐργασίας του τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα.

— Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος συνῆλθεν εἰς δικαστικὰς συνεδρίας τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην καὶ Πέμπτην.

— Τῆς κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην συνεδρίας τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, συμφώνως τῷ ἐν τῷ φύλλῳ τούτῳ τῆς «Ἐκκλησίας» δημοσιευομένῳ νόμῳ, συμμετέσχον τὸ πρῶτον καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Θεσσαλονίκης Γεννάδιος καὶ Ἀδριανουπόλεως Πολύκαρπος.

— Τὴν 20ὴν φθίνοντος μηνὸς ἐπεσκέφθησαν ἐν Βουλιαγμένῃ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τὸ Προεδρεῖον καὶ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Ἀθηναίων ἡ «Ἀγάπη», ὡς καὶ τὰ ἔγκριτα μέλη τοῦ Συλλόγου Φυσιολατρῶν μετὰ τοῦ κ. Προέδρου αὐτῶν, καθ' ὅλην δὲ τὴν ἡμέραν παρέμειναν ἐντὸς τοῦ ἄλσους τοῦ ἱδρύματος παρακολουθήσαντα τὴν ἐν γένει λειτουργίαν πρόοδον καὶ καθαριότητα αὐτοῦ. Τὴν δὲ ἑπομένην 21ην ἑορτὴν τοῦ ἁγ. Κωνσταντίνου ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἀρχιμανδρίτης Ἀκάκιος ἐξέδραμε μετὰ ἑξήκοντα ὀρφανῶν εἰς τὸ χωρίον Μπραχάμι, ἔνθα ἔτυχεν ἐκ μέρους τῶν κατοίκων μεγάλων περιποιήσεων, οἵτινες ὑπεδέχθησαν μετὰ χαρᾶς, τοὺς μικροὺς τῆς Ἐκκλησίας τροφίμους, φιλοξενίσαντες αὐτοὺς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὴν ἑπομένην ἐπανῆλθον εἰς Βουλιαγμένην. Ἡ ὑποδοχὴ καὶ ἐν γένει ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν κατοίκων θὰ μείνῃ ἀνεξάλειπτος ἐν ταῖς ἁπαλαῖς καρδίαις τῶν μικρῶν ὀρφανῶν τῆς Ἐκκλησίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΠΟΛΕΩΣ

Ἡ Ἰ. Σύνοδος ἐκτιμήσασα τοὺς ἐν τῇ παραιτήσει τοῦ ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Αὐστραλίας κ. Γερμανοῦ Πολυζωΐδου ἀναφερομένους λόγους ἀπεδέξατο αὐτήν.

—Ἐν τῷ ὀργάνῳ τῆς «Συνοδικῆς Ἐκκλησίας» τῆς Μόσχας «Κήρυξ τῆς Ἰ. Συνόδου τῶν ἐν τοῖς Ρωσικοῖς Σοβὲτ Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν» δημοσιεύονται δύο γράμματα τοῦ Πατριάρχου Κων)πόλεως πρὸς τὰς διαφερομένας ἐν Ρωσίᾳ ἐκκλησιαστικὰς μερίδας, ἤτοι τὸ μὲν πρὸς τὴν ἐν λόγῳ Ἰ. Σύνοδον, τὸ δὲ πρὸς τὸν τοποτηρητεύοντα τῆς «πατριαρχικῆς ἐκκλησίας» μητροπ. Σέργιον. Ἐν ἀμφοτέροις τοῖς γράμμασιν ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης, ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τοῦ ἐπισήμου πρὸς τὴν Μεγ. Ἐκκλησίαν ἀγγέλματος τοῦ συμβιβασμοῦ τῆς δευτέρας πρὸς τὸ καθεστὼς τῶν Σοβέτ, θεωρεῖ κατάλληλον τὴν περίστασιν ὅπως διαβιβάσῃ πρὸς τὰς διισταμένας μερίδας λόγους ἀδελφικῆς προτροπῆς πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς πρὸς ἀλλήλους κοινωνίας καὶ ἐπαναφορὰν τῆς εἰρήνης ἐν τοῖς κόλποις τῆς τόσον ἐπ' ἐσχάτων δοκιμασθείσης ρωσικῆς Ἐκκλησίας. Πρὸς τοῦτο καλὸν θεωρεῖ ἡ Α. Θ. Π. ὅπως συγκροτηθῇ κοινὴ σύνοδος ἀμφοτέρων τῶν ἱεραρχιῶν, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ ἐξευρεθῇ ἡ ὁδὸς τῆς περαιτέρω συνεργασίας ἄνευ ἀντεγκλήσεων περὶ τοῦ αἰτίου τῆς διαιρέσεως, διότι, ὡς λέγεται ἐν τοῖς γράμμασι, «εἶνέ τι σύνηθες κατ' ἐκτάκτους στιγμὰς ἡ ἐπὶ τῷ παρελθόντι εὐθύνη νὰ βαρύνῃ ἐξ ἴσου ἐπὶ πολλῶν, χωρὶς οὐδεὶς νὰ δύναται νὰ ἐπιρρίψῃ αὐτὴν ἐκ τοῦ συνόλου ἐπὶ τῶν ἄλλων».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ «Πανταίνῳ» ὅτι ἀφίκετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁ τέως διευθυντὴς τοῦ τμήματος τῶν χειρογράφων τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης κ. Θ. Βολίδης, παρακλήσει τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἀποσπασθεὶς ἐκ τῆς ἐν Ἑλλάδι ὑπηρεσίας αὐτοῦ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας πρὸς μεταφορὰν τῆς βιβλιοθήκης Καΐρου εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ ταξινόμησιν νέαν τῶν χειρογράφων της.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

—Περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου ἐν Χαρκόβῳ συνεκροτήθη πανουκραϊνικὴ συνδιάσκεψις τοῦ συνδέσμου τῶν ἀθέων, ἀριθμοῦντος ἐν Οὐκραίνῃ περὶ τὰς 30.000 μέλη. Ἡ συνδιάσκεψις ἠσχολήθη περὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἀντιθρησκευτικῆς προπαγάνδας ἐν Οὐκραίνῃ. «Ἐν τῷ ἀντιθρησκευτικῷ μετώπῳ τῆς Οὐκραίνης—γράφει ἐν ἀγανακτήσει ἡ «Κομσομολ. Πράβδα»—οἱ ἐκκλησιαστικοὶ διεξάγουν εὐρεῖαν ἐπίθεσιν καθ' ὁλοκλήρου τοῦ μετώπου. Τῷ 1926 ἐν Οὐκραίνῃ ἐδημοσιεύοντο 6 ἐκκλησ. περιοδικά, σήμερον δὲ ταῦτα ἀνέρχονται εἰς 11 μὲ κυκλοφορίαν 33,000 φύλλων. Κατ' αὐτῆς τῆς θρησκευτικῆς φιλολογίας ἀντεκδίδεται ἕν μόνον περιοδικὸν μὲ κυκλοφορίαν 6.000 φύλλων. Ἐπὶ τούτοις ἐπ' ἐσχάτων ἐμειώθη ἡ ἀντιθρησκευτικὴ φιλολογία ἀπὸ 85.000 τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς 10.000, ἐνῷ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν δύο τούτων ἐτῶν ἐξέδωκαν 77 βιβλία καὶ τεύχη εἰς 2.849.000 ἀντίτυπα. Παρεκτὸς τούτων, ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσκομίζονται κατὰ κολοσσιαίας ποσότητας διάφορα εὐχολόγια, θρησκευτικὰ βιβλία καὶ φυλλάδια κτλ.»

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

διὰ τὴν παρασκευὴν ἁγ. Μύρου

Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν 53.801.—Μητροπόλεις: Ζακύνθου 2.375.—Κεφαλληνίας 4.325.—Λαρίσης 3.000.—Μεσσηνίας 7.170.40.–Μαντινείας 7.766.50 —Πατρῶν 6 350.—Σύρου 2.200.—Μονεμβασίας 15.935.70.—Δημητριάδος 7.500.–Ναυπακτίας 3.091. —Ὕδρας 4.084.60.—Θηβῶν 2.685.—Καλαβρύτων 6.175 —Ἄρτης 10.110.—Φθιώτιδος 2.205.—Τρίκκης 3.511.–Ἀργολίδος 12.710.80.–Κορινθίας 8.950. —Ἀκαρνανίας 10.000.—Τριφυλίας 2.805.50.—Καρυστίας 2.716.70.—Ἠλείας 1.500.—Γόρτυνος 980. —Θεσσαλιώτιδος 2.949.40.—Λευκάδος 1.515.—Φωκίδος 3.450.—Θήρας 575.—Χαλκίδος 6.764.

Σύνολον 197.201,60

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἀρχιμ. Τιμοθέου Ι. Εὐαγγελινίδου, Ὁ Πατριάρχης καὶ Ἀντιβασιλεὺς Ρουμανίας Δωρ Μύρων Κρίστεα, καὶ τὸ ταξείδιον αὐτοῦ εἰς τοὺς ἁγίους τόπους. Ἐν Βουκουρεστίῳ 1928.—Ὁ πανοσιολ. συγγραφεὺς τοῦ ὁδοιπορικοῦ τούτου προϊστάμενος τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ ναοῦ, παρακολουθῶν ἐκ τοῦ σύνεγγις τὴν πολυμερῆ δρᾶσιν τοῦ Μακαρ. Πατριάρχου Ρουμανίας, συνοδεύσας δ' αὐτὸν κατὰ τὴν πρὸς τοὺς ἁγίους τόπους ἱερὰν αὐτοῦ ἀποδημίαν, ἐκθέτει ἐνταῦθα τὰ τῆς βιοτῆς τῆς Α Μ. καὶ τὰ τῆς πρὸς τὴν Ἁγίαν Γῆν ὁδοιπορίας. Τὸ ταξείδιον ἐγένετο διὰ Κ)ως, Ἀθηνῶν καὶ Αἰγύπτου, διὸ καὶ αἱ ἀναμνήσις αὗται περιλαμβάνουσι καὶ τὰ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις ἐπισήμων δεξιώσεων ὑπὸ τῶν προκαθημένων τῶν ἐν λόγῳ Ἐκκλησιῶν Ἡ ἀφήγησις εἶνε ζωηρὰ καὶ ἐπαγωγὸς καὶ προκαλεῖ πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον Τὸ βιβλίον, ἐκτετυπωμένον ἐπὶ χάρτου πολυτελούς, κοσμεῖται καὶ διὰ πολλῶν εἰκόνων.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιᾶς προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ κατασκευὴ πατώματος ἐκ σιδηροπαγοῦς τσιμεντοσκυροκονιάματος τοῦ κάτω ὀρόφου καὶ ἐξώστου τῶν νεοδμήτων κτιρίων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιᾶς συμφώνως πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Ἀπ. Περπινιάνη συντεταγμένον καὶ ἐγκεκριμένον προϋπολογισμὸν δαπάνης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων, καὶ συγγραφὴν ὅρων ὑποχρεώσεων, ὧν ἀντίγραφα κατατεθήσονται ἔν τε τῷ γραφείῳ τοῦ Συμβολαιογράφου Βόλου Δημ. Γεωργούλα καὶ τῆς Μονῆς Ξενιᾶς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Βόλῳ τῇ 3η Ἰουνίου 1928 ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας ὥρας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Βόλου Δημ. Γεωργούλα καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς Ξενιᾶς. Ἐν Ἰ. Μονῇ Ξενιᾶς τῇ 15η Μαΐου 1928.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Οἰκονομικῆς Διαχειρίσεως τοῦ Ἀσύλου Ἁγίου Σπυρίδωνος τοῦ ἔτους 1927.

Τοῦ ἀπολογισμοῦ Κεφ.	Ἀρθ	Ἐδ.	Εἶδος Ἐσόδου	ΕΣΟΔΑ Προϋπολογισθέντα		Εἰσπραχθέντα	
Α			ΠΡΟΣΟΔ. ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ				
	1		*Ἀκίνητα*				
		α	Ἐκ τόκων τῶν παρὰ ταῖς τραπ. μετρ.	1390	55	1390	55
		β	Ἐκ πωλουμένων ἀντικειμ.	1098	20	1098	20
			Ἄθροισις	2488	75	2488	75
Β			ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΙ				
	1		*Τακτικαὶ*				
		α	Τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν	15000	—	15000	—
		β	Τοῦ Δήμου Πειραιῶς	15000	—	15000	—
		γ	Τῶν Φιλοπτ. Ταμ. Πειραιῶς	20500	—	20500	—
		δ	Τῶν τακτικῶν Συνδρομητῶν	5995	—	5995	—
		ε	Τῶν κυτίων τῶν πλοίων Ἑταιρείας Ἐμπειρίκου	26778	60	26778	60
	2		*Ἔκτακτοι*				
		α	Ἐκ διαφόρων ἐκτάκτων δωρεῶν	8455	—	8455	—
		β	Ἐξ ἐκτάκτων ἐράνων ἐν τοῖς ναοῖς	11681	80	11681	80
		γ	Ἐξ ἑορτῶν, ἀγορῶν κλπ.	28804	40	28804	40
			Ἄθροισις	132214	80	132214	80
Γ			Χρηματ. ὑπόλοιπον π. ἔτους	62364	85	62364	85
			ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ				
Α			Πρόσοδος Περιουσίας	2488	75	2488	75
Β			Συνδρομαὶ καὶ Δωρεαὶ	132214	80	132214	80
Γ			Χρηματ. ὑπόλοιπον π. ἔτους	62364	85	62364	85
			Ἄθροισις	197068	40	197068	40
			Ὑπόλοιπον ταμ. τῆς 31)12)27 εἰς ξέεα νομίσματα	γαλ φρ 1	—	Δολ. 64	44

Τοῦ ἀπολογισμοῦ Κεφ.	Ἀρθ.	Ἐδ.	Εἶδος ἐξόδου	ΕΞΟΔΑ Δαπανηθέντα		Πληρωθέντα	
Α			*Συντήρησις Ὀρφανοτρ. καὶ Προσωπικοῦ*				
	1	α	Τροφοδοσία (ἀγορ. τροφ. ἄρτου κλπ.)	29938	25	29938	25
	2	β	Ἱματισμὸς καὶ ὑπόδησις	11604	75	11604	75
	3	γ	Ὑγιεινὴ	210	—	210	—
	4	δ	Καθαριότης (πλυντικὰ κλπ.)	400	—	400	—
			Ἄθροισις	42153	—	42153	—
Β			ΜΙΣΘΟΔΟΣΙΑΙ				
	1		*Διδακτικοῦ προσωπικοῦ*				
		α	Διδασκαλίσσης	9600	—	9600	—
		β	» Ἐργοχείρων	5900	—	5900	—
	2		*Ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ*				
		α	Μαγειρίσσης	2950	—	2950	—
		β	Ἐπιστατρίας	600	—	600	—
			Ἄθροισις	19050	—	19050	—
Γ			ΓΕΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ				
		α	Ἔξοδα εἰσπράξεων	850	—	850	—
		β	Γραφικὴ ὕλη	2229	50	2229	50
		γ	Χαρτόσημα	195	—	195	—
		δ	Δημοσιεύσεις	250	—	250	—
		ε	Ἀπρόβλεπτα	9098	60	9098	60
			Ἄθροισις	12623	10	12623	10
Δ		α	Ἀγοραὶ διαφόρων χρειωδ. ἐπίπλων ἀγορὰ ὑλικῶν συνεργείων	8653	90	8653	90
Ε			Ὑπόλοιπον Ταμ. τῆς 31]12]27	114588	40	114588	40
			ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ				
Α			Συντήρησις ὀρφ. καὶ προσωπ.	42153	—	42153	—
Β			Μισθοδοσίαι	19050		19050	—
Γ			Γενικὰ ἔξοδα	21277	—	21277	—
Δ			Ὑπόλοιπον ταμ. τῆς 31]12]27 πρὸς ἐξίσωσιν	114588	40	114588	40
			Ἄθροισις	197068	40	197068	40
			Ὑπόλοιπον ταμ. τῆς 31]12] 7 εἰς ξένα νομίσματα πρὸς ἐξίσωσιν	Γαλ. φραγ. 1	—	Δολ. Ἀμερ. 64	64

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου
† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ὁ Λογιστῆς
Σ. Πλειαδάκης

Ἡ Ταμίας
Π. Χατζηπατέρα